

Хроника Currents Actualité

19th Annual Meeting of the European Association of Archaeologists 2013, Pilsen, Czech Republic

EAA Annual Meeting је годишњи скуп Европске асоцијације археолога који је, по деветнаести пут, 2013. године одржан у Пилзењу у Чешкој Републици од 5. до 7. септембра. Скупу је присуствовало 1.396 учесника са 977 радова и 196 постер-презентација. Радови су представљени у оквиру 91 паралелне сесије које је тематски могуће поделити на седам већих целина посвећених (1) интерпретацији археолошког записа, (2) заштити материјалне баштине и њеним управљањем, (3) теорији и парадигмама у археологији, (4) археологији и јавности, (5) археологији хране и пића, (6) археологији и природним наукама и (7) осталим темама које нису ушле у претходне категорије.

Бројношћу тема као и учесника скуп је омогућио увид у тренутно стање европске али и светске археологије. Међу делегатима из 48 земаља, поред представника готово свих европских држава, нашли су се и археолози са других континената (Аустралија, Канада, Јапан, Индија, Јужна Кореја, САД...) Излагања и живе дискусије које су их пратиле омогућиле су успостављање веза међу научницима из различитих академских средина и отварање нових поља сарадње у чему се огледа и највећи значај годишњег скупа Европске асоцијације археолога.

Једна од најпосећенијих сесија првог дана скупа тицала се археологије и јавности, на којој су покренута питања о томе за кога и какву археологију производимо. Није ли сва археологија за јавност? Како се граде нове теорије и методи које се односе на ово поље археологије? Међу бројним излагањима, истакла се тема коју је покренула колегиница Анастасија Хурмузиади, *Public archaeology: The thin line between emancipation and manipulation*. На овај начин покренуто је питање античког грчког наслеђа у новом економском и политичком контексту за Грчку. Иако на маргини, истог дана је, међу другима, одржана и сесија *What should a PhD in Archaeology be all about?* кроз коју су поређена различита искуства докторских студија углавном на европском континенту. Током дискусије испоставило се да је један од најнеадекватнијих система организације докторских студија онај у Словенији, што је нарочито занимљиво имајући у виду чињеницу да академско устројство у Србији има велики број сличности са словеначким. С тим у вези словеначко искуство могло би бити од користи и у унапређењу докторских студија у нашој земљи.

Са становишта историје идеја у археологији, вреди истаћи сесију која је организована другог дана *Biography and Histories of Archaeology: present state and future scopes*. Циљ организатора сесије било је скретање пажње на нове, иновативне приступе биографији

у археологији – другачије од „традиционалног” приступа фокусираног на спектакуларну личност и ништа мање спектакуларно откриће – који би довели до померања граница интерпретације. С тим у вези, аутори су посветили пажњу темама као што су биографије институција, академских мрежа, публикација, археолошких локалитета и/или пејзажа. У оквиру ове сесије истакла су се излагања Маргарите Дијаз-Андреу (Margarita Diaz-Andreu), која је, позивајући се на Латурову теорију актера-мреже, говорила о везама међу европским археолозима у периоду након Другог светског рата и Стивена Дајсона (Stephen Dyson) који је говорио о томе како писати биографије „аутсајдера” међу археолозима.

За питања теорије у археологији, најузбудљивији је био округли сто који, почевши од наслова, алудира на Мишела Фукоа и његове идеје, као подразумевљиву основу за дискусију – *Orders of knowledge. Disciplinary Powers in the Archaeological Discourse*. У дијалогу су учествовали Томас Мајер (Thomas Meier), Карин Рајхенбах (Karin Reichenbach), Рајмунд Карл (Raimund Karl) и Александра Јон (Alexandra Ion). Може се рећи да оваква врста дијалога помера дисциплинарне границе оснажујући критичко преиспитивање аспеката археолошког делања о којима се не мисли као фундаменталним (систем рецензирања, академска хијерархија, произвођење истина, негативна страна мултидисциплинарности итд.) На одређене аспекте ове проблематике била је ослоњена сесија *Transfer of knowledge in Archaeology* организована у завршном дану за излагања. Поред инспиративних излагања организатора Сташе Бабић и Рајмунда Карла, вреди

поменути и презентације које су у оквиру ове теме имали Ричард Хингли (Richard Hingley) и Томас Мајер. Док је Хингли проблематизовао однос између римске археологије и постколонијалне теорије, Мајер је отворио пандорину кутију међудисциплинарног трансфера знања, који се готово увек посматра као *a priori* поуздан.

На крају требало би похвалити и одличну организацију скупа који је одржан у кампусу Западнечешког универзитета. Но, ни одлична организација, наравно, није омогућила посећивање свих одржаних сесија. Стога су овом приликом приказане сесије које се поклапају са темама *Етноантополошких проблема*, као и личним интересовањима аутора. Ипак, и поред тога што смо присуствовали заправо само малом бројем сесија (у односу на оно што је скуп могао да понуди) поуздано можемо рећи да је на годишњем скупу ЕАА у Плзењу свако могао пронаћи понешто за себе.

Моника Милосављевић
Владимир В. Михајловић

20th Annual Meeting of the European Association of Archaeologists
2014, Istanbul, Turkey

Osnovan 1994. sa ciljem da omogućiti komunikaciju, naučnu saradnju i razmenu ideja među evropskim naučnicima ovaj skup već nekoliko godina unazad prevazilazi zadate evropske okvire i polako se profilise u naučni skup svetskog nivoa s obzirom na institucionalnu afilijaciju učesnika i teme kojima se bave. Osim već uobičajenog učešća velikog broja stručnjaka iz polja američke arheologije, pomenutu tendenciju potvrđuje i to što je ovogodiš-